

M.J. Ferrando

Per diversos motius mai havia pogut vore una actuació del grup de danses El Peiró. Així que la que hi havia programada per al dissabte 19 de maig per a celebrar el 75è aniversari de la Caixa Rural, m'havia promés no perdre-me-la.

I així ho vaig fer a l'igual que la gran quantitat de públic que va acudir a la Pista de la Ravaleta. A més a més d'interessar-nos per les danses, també volíem donar suport als membres del grup que són de les Coves, com Carmen, Cinta, Noemí, Marisa, Jaume i Carlos, dels quals només ballaven les tres primeres.

El Peiró naix fa més de 25 anys de l'interés per saber coses, d'investigar en les arrels de la nostra cultura i traure del més fondo de les caixes i baguls de les nostres avies, aquelles robes que el temps havia tinyat i que poc a poc van anar recuperant per a saber coses d'abans.

En els pas dels anys s'ha consolidat totalment com a grup i ha format part de manera emblemàtica en actes i esdeveniments culturals tan importants com són les Jornades Culturals de la Plana de l'Arc, en les quals mai ha fallat i quasi en cadascunes d'elles ha publicat un treball sobre indumentària antiga. I eixe treball d'uns i altres, d'anys i més anys de recerca, dona com a resultat, mai conclòs, aquest grup de danses que s'encarrega de mostrar el nostre folklore arreu del món: així ens consta que han fet actuacions a Itàlia, França, Finlàndia, Puerto Rico i Pequeñas Antillas.

L'actuació de les Coves va ser un recorregut pel temps i per les diferents festes i esdeveniments que es produïen en la societat tradicional.

Així gaudírem del Bolero de Castelló, Bolero Estrella, La Dansa del Velatori, Fandango d'Aiora, Arromangas de Lluçena, Jota i Fandango de Cabanes, Marinries de Castelló, Jota vella o Xum- Xum, Ball Pla de Sant Mateu, Seguidilles de Castelló i Massurca; totes i cadascuna d'aquestes peces interpretades de manera brillant tant pels balladors com pels cantants i músics, mostrant-nos un ample ventall de robes de mudar i de feina, d'estiu i d'hivern, per tal de situar-nos d'una manera molt concreta en el temps i en els llocs.

Així la festa aristocràtica tenia com a escenari els jardins i salons de palaus i cases senyorials amb luxe i ostentació; mentre que les classes populars prenen com a escenari de la festa les entrades de les vivendes i les places públiques.

Si les gresques tenien lloc en ambients íntims, les places i carrers eren ocupats per la gent del poble, celebrant les festes majors amb el ball de plaça, ball pla, anguila... variant la denominació segons l'àmbit geogràfic.

Amb aquest recorregut pels balls hem pogut imaginar com passaven algunes estones els nostres avantpassats i com ara, entendre que la música i el ball són elements fonamentals de les diferents societats i cultures.

Els instruments són els típics de la rondalla: llaüt, bandúrria, guitarró, guitarra, dolçaina i tabal.

En acabar cada peça, el públic no vam escatimar en aplaudir, i els artistes ens ho agraïen amb un somriure i amb un altre ball ballat, si cap, amb més entrega?? que l'anterior. Esperem, doncs, ja, la propera actuació del Peiró a les Coves per a gaudir de nou de la música i el ball; això sí, en acabar, tots a ballar!!

